

Vypraveno

dne 22.4.13 B.S.

MVCRP00X1XU8

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Jan Kubice

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 15.4.2013
podpis:

Praze dne 15. 4. 2013
Č.j.:MV-27449-4/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0165v

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala roz. nar. skva – Ruská federace (dále jen „žadatelka“) i za svou nezletilou dceru skva – (dále jen „nezletilá dcera“), obě státní občanky e, trvale bytem Poděbrany, právně zastoupené advokátkou Mgr. se sídlem (dále jen „právní zástupkyně“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7.1.2013, č.j.:VS-2126/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“); a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 6 (dále jen „ÚMČ Praha 6“) požádala žadatelka o udělení státního občanství České republiky. Do žádosti, která byla Ministerstvu vnitra doručena dne 6.8.2012, zahrnula i svoji nezletilou dceru. Žadatelka má v České republice povolen trvalý pobyt od 6.4.2009, její nezletilá dcera od 28.8.2007. Obě jsou státními občankami Ruské federace.

Ze spisového materiálu mimo jiné vyplývá, že žadatelka měla v České republice povolen dlouhodobý pobyt od 15.9.1999 až do 5.4.2009 za účelem podnikání a sloučení rodiny. Její nezletilá dcera zde měla povolen dlouhodobý pobyt od 3.7.2002. Žadatelka je od roku 1995 vdaná za státního občana Ruské federace (otec nezletilé dcery), z manželství se dále v roce 2006 narodil syn Roman. Manžel ani syn žadatelky nespĺňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství ani žádnou z liberačních podmínek pro její prominutí a z uvedeného důvodu se nepřipojili k žádosti. Od roku 2004 žije rodina ve společné

domácnosti ve vlastním bytě na adrese trvalého pobytu v Praze 6. V roce 1999 žadatelka spoluzakládala obchodní společnost ..., spol. s r.o., ve které v současné době vykonává funkci ředitelky.

II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka i její nezletilá dcera splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství. Nesplňují však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, neboť neměly ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let. Proto v žádosti požádaly o prominutí splnění citované zákonné podmínky s ohledem na liberační důvod uvedený v § 11 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra žadatelce ani její nezletilé dceři splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství neprominulo, a proto jejich žádost svým rozhodnutím ze dne 7.1.2013 zamítlo.

III.

Zamítavé rozhodnutí bylo doručeno právní zástupkyni do datové schránky dne 10.1.2013. Žadatelka proti němu podala i za svoji nezletilou dceru prostřednictvím právní zástupkyně dne 25.1.2013 včasný rozklad v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu, ve kterém je uvedeno, že je nesporné, že žadatelka i její nezletilá dcera nesplňují podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice v době podání žádosti, k tomu se však podotýká, že nezletilá dcera tuto podmínku nesplnila jen o 22 dnů.

Právní zástupkyně dále uvedla, že za účelem prokázání všech nezbytných skutečností byla žadatelka vyzvána usnesením Ministerstva vnitra ze dne 4.10.2012, aby doložila tam uvedené skutečnosti a doklady. Uvedla, že žadatelka požádala o prodloužení stanovené lhůty v usnesení žádostí ze dne 2.11.2012, když sdělila, že požadované dokumenty předloží v nejbližších dnech. Právní zástupkyně uvedla, že ačkoli je žádost ze dne 2.11.2012 správním orgánem evidovaná, jak je z napadeného rozhodnutí zjevné, nebylo o ní do dnešního dne jakkoli rozhodnuto. Žadatelka ani její nezletilá dcera nebyly nikdy informovány o vyhovění či nevyhovění žádosti. Ve smyslu ustanovení § 39 správního řádu je správní orgán povinen účastníkovi řízení určit přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, kdy tato lhůta může být na žádost usnesením prodloužena. Správní orgán tak jednal v rozporu s ustanovením § 39 správního řádu, když sice v usnesení ze dne 4.10.2012 lhůtu stanovil, avšak ohledně žádosti na prodloužení usnesením nerozhodnul, tedy žadatelka i její nezletilá dcera byly v právní nejistotě co do lhůty pro učinění úkonu. Dále konstatuje, že nečinností správního orgánu bylo žadatelce i její nezletilé dceři odňato právo ve smyslu § 36 a § 38 správního řádu, a to právo navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Pakliže nebyly řádně informovány o konci lhůty, do které byly povinny předložit požadované dokumenty a doplnit svá tvrzení, nemohly se ani řádně s podklady rozhodnutí seznámit a k těmto

se vyjádřit. Správní orgán tak zásadně pochybil a zasáhl do jejich práv a postupoval v rozporu se základními zásadami správního řízení, když mimo jiné neumožnil ve smyslu ustanovení § 4 správního řádu žadatelce ani její nezletilé dceři uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

Právní zástupkyně rovněž uvádí, že současně bylo správním orgánem v rozhodnutí uvedeno, které z požadovaných dokumentů nebyly žadatelkou a její nezletilou dcerou předloženy. K tomu uvádí, že obě je získávaly postupně a rovněž je postupně předkládaly. Zbývající dokumenty přitom byly připraveny předat bezodkladně. Současně tak s tímto podáním doplňují požadované dokumenty, a to písemné vyjádření k cestám do zahraničí, životopis, informace o pojištění a sdělení ke studiu ve vztahu k nezletilé dceři žadatelky.

Právní zástupkyně dále uvádí, že správní orgán konstatoval, že žadatelka ani její nezletilá dcera neprokázaly, že by v České republice skutečně po dobu deseti let žily, když dle správního orgánu bylo prokázáno toliko oprávnění žít v České republice nikoli faktické žití. V souvislosti s tímto, mimo jiné správní orgán poukázal na fakt, že obě předložily jen některé stránky pasů, a to pasů novějších. Z formulace napadeného rozhodnutí lze dle právní zástupkyně vyvodit, že správní orgán toto považuje za nedostatečné. K tomu právní zástupkyně uvádí, že žadatelka i její nezletilá dcera předložily na ÚMČ Praha 6 cestovní pas celý. Tento byl kopírován pracovníci ÚMČ Praha 6, není tedy zřejmé, jaké stránky měly být doloženy, případně proč tyto nebyly správním orgánem požadovány, případně příslušnou pracovníci okopírovány.

V rozkladu se dále uvádí, že žadatelka i její nezletilá dcera skutečně žijí v České republice již déle než deset let. K doposud založeným důkazům dále přiložily k rozkladu následující dokumenty: kopii řidičského průkazu žadatelky z roku 2009, který byl vydán za účelem možnosti řízení vozidel na území České republiky a kopii osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice, o které si žadatelka zažádala v roce 2002 za účelem možnosti výkonu práce ve svém oboru. Za takové důkazy má být dle právní zástupkyně považováno rovněž i vlastnictví nemovitosti – bytu, a hrazení nákladů s tímto bytem spojených od roku 2004, jak bylo doloženo přehledem předpisů a úhrad. Pobyt je dále doložen mzdovými výměry, účastí v obchodní společnosti, dokladem o absolvování jazykového kurzu a dalšími doloženými dokumenty. Právní zástupkyně se rovněž vyjádřila k příjmům žadatelky.

V souladu s výše uvedeným tak závěrem rozkladu navrhuje právní zástupkyně za žadatelku i její nezletilou dceru, aby napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo změněno tak, že se jejich žádosti vyhovuje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka i její nezletilá dcera splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť nebyly v posledních pěti letech pravomocně odsouzeny pro úmyslný trestný čin, před ÚMČ Praha 6 prokázaly znalost českého jazyka a plní povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Nesplňují však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, neboť neměly ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že skutkový stav byl prvoinstančním správním orgánem zjištěn dostatečně a napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, jsou z napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé.

K námitkám uvedeným v rozkladu je nutné uvést následující.

Ve vztahu k nesplnění podmínky nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice v době podání žádosti, ministr vnitra uvádí, že nesouhlasí s názorem právní zástupkyně, že nezletilá dcera žadatelky nesplnila tuto podmínku jen o 22 dnů, neboť ze spisového materiálu k žádosti je zřejmé, že žádost podala žadatelka prostřednictvím ÚMČ Praha 6 již dne 14.6.2012, čímž nezletilé dceři chyběla v té době k požadované délce doba dvou a půl měsíce. Žadatelka měla v době podání žádosti povolen trvalý pobyt po dobu cca tří let a dvou měsíců.

K námitce právní zástupkyně, že žadatelka i její nezletilá dcera požádaly dne 2.11.2012 o prodloužení stanovené lhůty v usnesení Ministerstva vnitra ze dne 4.10.2012, k doložení potřebných dokumentů k žádosti s tím, že je předloží v nejbližších dnech, ministr vnitra konstatuje, že ze spisové dokumentace bylo zjištěno, že dne 6.11.2012 právní zástupkyně doložila jen některé doklady a odkázala, že další doloží až poté, co je obdrží, nspecifikovala však, do kdy tak učiní. Další doklady doložila dne 10.12.2012, nicméně ani poté neobdrželo Ministerstvo vnitra ze strany právní zástupkyně všechny požadované doklady.

K námitce právní zástupkyně, že žadatelka ani její nezletilá dcera nikdy nebyly informovány o vyhovění či nevyhovění žádosti s tím, že správní orgán jednal ve správním řízení o žádosti v rozporu s ustanoveními § 36, 38 a 39 správního, ministr vnitra uvádí, že usnesením o přerušení řízení ze dne 4.10.2012 byla Ministerstvem vnitra stanovena lhůta pro doložení dokladů do 5.11.2012 a žadatelka byla v odůvodnění usnesení o přerušení řízení poučena, že v případě nedoložení těchto dokladů může být správní řízení zastaveno, to se však nestalo a Ministerstvo vnitra

projevilo dostatečnou benevolentnost a žadatelce umožnilo dodat doklady později. Tím, že Ministerstvo vnitra fakticky akceptovalo pozdější doložení dokladů než na základě usnesení ze dne 4.10.2012 a řízení nezastavilo, nebyla žadatelka v žádném případě poškozena a to bez ohledu na to, že již nebylo vydáno opětovné usnesení o přerušení řízení a stanovena další lhůta pro doložení potřebných dokladů. Ministr vnitra zásadně odmítá argument právní zástupkyně, že nečinností správního orgánu bylo žadatelce i její nezletilé dceři odňato právo ve smyslu ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, a to právo navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žadatelka byla v usnesení o přerušení řízení řádně informována o tom, že má, stejně jako její právní zástupkyně, právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům řízení. Navíc Ministerstvo vnitra rozhodovalo jen na základě podkladů předložených žadatelkou. Ministr vnitra rovněž odmítá argument právní zástupkyně, že Ministerstvo vnitra svým jednáním zásadně pochybilo a zasáhlo do práv žadatelky i její nezletilé dcery, či že postupovalo v rozporu se základními zásadami správního řízení, když mimo jiné neumožnilo ve smyslu ustanovení § 4 správního řádu žadatelce ani její nezletilé dceři uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

K námitce ohledně konstatace správního orgánu v napadeném rozhodnutí ve vztahu k neprokázání desetiletého nepřetržitého pobytu žadatelky i její nezletilé dcery na území České republiky před podáním žádosti, ministr vnitra uvádí, že i kdyby obě doložily nejen ÚMČ Praha 6, jak to ostatně tvrdí, ale i Ministerstvu vnitra všechny stránky jejich cestovních pasů, tak rozhodná je především ta skutečnost, že tyto byly vystaveny žadatelce i její nezletilé dceři teprve v závěru roku 2011 a je z nich možné prokázat cesty do zahraničí jen od měsíce září, resp. listopadu 2011 a nikoli zahraniční cesty a délku pobytu v zahraničí za posledních deset let. Z tohoto hlediska nepovažovalo Ministerstvo vnitra za nezbytné, aby žadatelka ani její nezletilá dcera předkládaly všechny stránky svých cestovních pasů, nehledě na to, že jak samy uvedly, cestovaly především po zemích evropské unie, kde tyto cesty nejsou ani vyznačeny.

Ke konstatování právní zástupkyně, že žadatelka i její nezletilá dcera skutečně žijí v České republice již déle než deset let, k čemuž v rozkladu doložily další dokumenty, ministr vnitra uvádí, že tyto však dokládají jen jejich pobyt v České republice po určité krátké období, ne však po dobu deseti let a už vůbec ne jejich zdejší nepřetržitý pobyt. Např. k dokladu o vystaveném řidičském průkazu je nutné poznamenat, že takový doklad nemá pro posouzení deseti let nepřetržitého pobytu v České republice téměř žádnou hodnotu. Rovněž samotné vlastnictví nemovitosti neprokazuje jejich faktický pobyt v České republice. Rovněž kopie osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice, o které si žadatelka zažádala v roce 2002 za účelem možnosti výkonu práce ve svém oboru, nemá téměř žádnou vypovídací hodnotu o jejím nepřetržitém desetiletém pobytu v České republice a už vůbec ne u její nezletilé dcery. Stejně je tomu i v případě certifikátu vydaného školou Perfect Language, který potvrzuje jen to, že se nezletilá dcera žadatelky zúčastnila kurzu českého jazyka, který se konal v období od 16.4.do 5.10.2012. Naopak s ohledem na to, že výuka zahrnovala: gramatiku, porozumění textu, poslech a konverzaci na úrovni A1-B2, lze dovodit, že znalost českého jazyka

nezletilé dcery nebyla zdaleka na takové úrovni, jakou by musela vykazovat v případě, že by v České republice pobývala nepřetržitě deset let a chodila rovněž do školy s českým vyučovacím jazykem. K prokázání nepřetržitého pobytu u nezletilé dcery Ministerstvo vnitra požadovalo v usnesení ze dne 4.10.2012 mimo jiné veškeré doklady, které by prokazovaly její studium v České republice a to včetně fotokopí všech vysvědčení ze základní školy a gymnázia z České republiky. Žádné takové doklady však nebyly Ministerstvu vnitra doloženy. Až k samotnému rozkladu bylo doloženo pouhé prohlášení o tom, že studovala v letech 2001 až 2012 školu v Moskvě, s tím, že tato škola jí umožnila dálkové studium. Dále bylo uvedeno, že následně v roce 2012 začala studovat na Univerzitě v Moskvě finanční akademii, Leningradský prospekt, s tím že rovněž tuto školu studuje dálkově. K tomu ministr vnitra dodává, že již samotná skutečnost, že nezletilá dcera studovala ruské školy a nikoliv české, budí značné pochybnosti, zda v České republice fakticky vůbec pobývala. Ministr vnitra dále poukazuje na skutečnost, že žadatelka dne 12.7.2006 porodila v Moskvě svého syna. Taková okolnost sama o sobě jednoznačně prokazuje, že žadatelka na území České republiky po dobu deseti let nepřetržitě nežila, neboť je důvodné se domnívat, že musela pobývat v Moskvě již nějakou dobu před porodem a rovněž pak i po něm.

Ministr vnitra dále konstatuje, že samotná netransparentnost příjmů žadatelky nevedla k vydání napadeného rozhodnutí, neboť primárním a zcela dostatečným důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Žadatelka i její nezletilá dcera věrohodně a přesvědčivě neprokázaly, že by v době podání žádosti zde nepřetržitě žily alespoň po dobu 10 let. Prokázání takové skutečnosti musí být zcela zřejmé, bez jakýchkoliv pochybností s tím, že důkazní břemeno je zcela na samotných žadatelích. Takové důkazy nepředložily ani k samotnému rozkladu, k čemuž ministr vnitra dodává, že pouhé tyto skutečnosti jsou dostatečným důvodem k tomu, aby jejich žádosti nebylo vyhověno, k čemuž konstatuje, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování českého státního občanství s tím, že na její prominutí není právní nárok, stejně jako na udělení státního občanství České republiky ani v případě, kdy žadatelé splňují všechny zákonné podmínky.

Skutečností zůstává, že žadatelka ani její nezletilá dcera nespĺňují podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, kterou jim s odkazem na příslušná ustanovení citovaného zákona ministr vnitra neprominul. Ministr vnitra posoudil žádost i v rodinném kontextu s ohledem na skutečnost, že manžel i syn žadatelky jsou státními občany Ruské federace a žádost zatím nepodali. Ministr vnitra konstatuje, že žadatelce, její nezletilé dceři, ani jejich ostatním rodinným příslušníkům nebrání nic v tom, aby po splnění zákonných podmínek pro udělení českého státního občanství podali společnou žádost.

V.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

